

Gebedsgenezers of genezing op gebed?

Inleiding

Vandaag aan de dag zijn er vele vormen van christelijke belevingen voor wat betreft de bijzondere geestesgaven in de charismatische stromingen. Allerlei vormen van charismatische oplevingen zijn uit Amerika komen overwaaien en in Nederland wordt dit in vele diensten uitgebreid gekopieerd en geïmiteerd. Vele bijzondere geestesgaven worden ons voorgehouden en het lijkt er wel op dat deze gaven centraal staan in de samenkomsten als maatgevend voor het geloof wat men belijdt. Eenieder die niet in deze gaven meegaat of meedoet gelooft niet in de gehele Bijbel en wordt gezien als een gelovige die geen oog heeft voor de reikwijdte van de mogelijkheden die God ons in geloof wil geven. Vandaar ook de polarisatie bij de voor- en tegenstanders en soms lijkt het er wel op of men zich in een Babylonische spraakverwarring begeeft.

Zelf werd ik betrokken in een discussie over gebedsgenezing en kwam ik tot de conclusie dat mijn kennis over dit onderwerp eigenlijk beperkt was en meer op kreten en gevoel gebaseerd was dan op een Bijbels verantwoorde formulering van antwoorden. Binnen een week volgde er een discussie over duiveluitdrijving en tongentaal, waarbij ik wel ideeën had, maar ook geen vastomlijnde Bijbelse fundering kende om deze fenomenen Bijbels te aanvaarden of af te keuren. Toen ik ook één en ander begon te onderzoeken had ik al gauw het gevoel dat ik in een soort theologisch mijnenveld terecht was gekomen, waarbij eenieder zijn eigen argumenten had en ik me afvroeg waar ik aan begonnen was. Ik ben toen verder gaan zoeken naar Bijbelse lijnen en argumenten die overwogen dienen te worden, voordat men tot een bepaalde conclusie kan komen. Verdergaand en al lezend en zoekend zijn mij al snel daarna een aantal hoofdzaken gegeven, die mij wel aan het denken gezet hebben en waarbij ik me steeds afvroeg, is dat alles of kan er meer over gezegd worden? Laat ik daarom beginnen met een aantal overwegingen, die mij aan het denken gezet hebben.

Tekenen en wonderen

Wat verstaan we onder tekenen en wonderen?

Het Hebreeuwse woord voor 'wonder' is מופתי "muphti" of mofeth en is afgeleid van het woord תָּא "ta" en betekend: geheel, compleet, volledig zijn. Perfect en gearriveerd zijn. Deze kenmerken zouden daarom terug te vinden moeten zijn bij wonderen.

Het woord 'teken' is הָא en is de eerste en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet. Dit spreekt van God Die de eerste en de laatste Zelf is. In het Grieks de Alpha en de Omega, het begin en het einde.

Een teken heeft dus met God te maken en als je het hebt over wonderen en tekenen gaat het om de vraag welke betekenis heeft dit voor ons mensen en wat wil God er mee aanduiden, waarbij Hijzelf het begin en het einde is. Op deze vraag zullen we een antwoord moeten vinden.

Het Hebreeuwse woord voor 'wonder' is מופתי "muphti" of mofeth en is afgeleid van het woord תָּא "ta" en betekend: geheel, compleet, volledig zijn. Perfect en gearriveerd zijn. Deze kenmerken zouden daarom terug te vinden moeten zijn bij wonderen.

Volgens mij is een teken een zintuiglijk waarneembare openbaring van een verschijnsel, waarbij het verschijnsel als een wonder ervaren wordt en waarbij de oorsprong als bovennatuurlijk beschouwd wordt. Met andere woorden er is voor dit verschijnsel geen logisch menselijke, noch wetenschappelijke verklaring.

Het verschijnsel op zich zegt ook niets over haar oorsprong, zij kan van God zijn, maar ook van

Satan. Het is vaak de interpretatie die men er als mens aangeeft en vaak is er geen direct aanwijsbare oorzaak te vinden, hooguit een verklarende interpretatie.

Volgens Marc. 16;17 en 18 zijn tekenen;

- het uitwerpen van duivelen,
- het spreken in nieuwe tongen,
- slangen zullen zij opnemen, (Gods bescherming)
- iets dodelijks drinken zonder gevolgen, (Gods bescherming)
- zieken zullen zij genezen.

Al deze tekenen hebben iets met een wonder te maken voor de aanwezigen en drie van de 5 tekenen hebben niets met geestesgaven te maken, nl. het uitwerpen van duivelen en de 2 beschermende tekenen. De andere 2 het spreken in tongen en genezingen kunnen geestesgaven zijn en worden ook genoemd in 1 Kor.12.

In de Bijbel lezen we voor het eerst dat God genas in Gen.20, waar Abraham voor Abimelech bad en God genezing geeft aan Abimelech en zijn huis in antwoord op zijn gehoorzaamheid in vers 7. De eerste gebedsgenezing op aarde zou je kunnen zeggen.

De vraag is nu, waar komen we in de Bijbel voor het eerst tekenen tegen?

In de Bijbel komen we voor het eerst tekenen tegen als God door middel van Mozes het volk Israël gaat bevrijden vanuit de slavernij in Egypte en Hij dit volk tot Zijn natie aaneen wil smeden. Lezen we Ex. 4:3-8 dan zien we dat Mozes de 1^e man in de Bijbel was die bij het 2^e teken ziek werd en genezen werd. Deze tekenen werden Mozes gegeven om het volk Israël te overtuigen en in Ex 4: 30 en 31 lezen we de gevolgen van deze tekenen nl. dat het volk geloofde en aanbad. Met andere woorden God toonde de tekenen aan de Israëlieten als **bekrchtiging op het woord** van Mozes en Aäron, **opdat het volk zou geloven** dat Mozes handelde in opdracht van God.

In de tekenen die Mozes toonde aan de Farao moesten deze als bewijslast dienen dat Mozes handelde in opdracht van zijn God om het volk te laten gaan. We zien dan ook in de verdere beschrijving dat de duivel in staat is bepaalde tekenen en wonderen na te doen.

Verder lezen we in Ex. 15: 26 nadat het teken van het hout gegeven was, waardoor het bittere water zoet werd, dat de Heere, de Heelmeester van Zijn volk is onder de voorwaarde dat ze Zijn inzettingen houden, want dan zullen er geen ziektes op hen gelegd worden. Het gaat hier dus puur over werken/inzettingen, waardoor zij als natie gezond zullen blijven. We lezen niets over persoonlijk geloof, of gebed, of handoplegging, maar over gehoorzaamheid aan God als criterium, waardoor de Here, de Heelmeester van Zijn volk is.

Door het hele OT komen we tekenen tegen. We zouden kunnen zeggen dat de OT-ische Joden met tekenen leefden die door Mozes, de richteren en de profeten aan hen getoond werden, opdat zij geloofden de woorden die de Heere door deze boodschappers heen sprak. De verkondiging van het

Woord aan de Joden ging gepaard met tekenen, opdat zij het Woord zouden geloven. Je zou kunnen zeggen aan ongelovige Joden, opdat zij tot geloof kwamen. Johannes zegt dan ook aan het eind van zijn evangelie in Jh 20:30-31; *dat Jezus nog wel veel andere tekenen gedaan heeft, die niet zijn opgeschreven, maar wat opgeschreven is geschreven om u te overtuigen dat Jezus is de Christus, de Zoon van*

We zouden kunnen zeggen dat de OT-ische Joden met tekenen leefden die door Mozes, de richteren en de profeten aan hen getoond werden, opdat zij geloofden de woorden die de Heere door deze boodschappers heen sprak.

God.

Hier zien we weer de koppeling tussen tekenen en geloof. Het is dan ook niet vreemd dat de Farizeeën in Mt 12:38 om een teken vragen en dat de Heere hen hun ongeloof verwijt in Jh 4:48;
tenzij dat zij tekenen en wonderen zullen zien.

Als laatste bevestigt de apostel Paulus dit in 1 Cor. 1: 22 dit samengaan van geloof en tekenen;
Overmits de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken.

De Joden zijn dan ook het volk dat tekenen en wonderen begeert met de duidelijke heenwijzing dat het teken een teken van de waarheid van het gesprokene is waardoor men tot geloof kwam. Je kan bijna een parallel trekken naar het wondergeloof in de huidige tijd alleen in omgedraaide vorm. Als er genoeg geloof is dan zijn er ook genoeg tekenen. Geen geloof, geen tekenen. Alleen men vergeet dat geloof en tekenen in deze volgorde niets met elkaar te maken hebben, maar eerder met ongeloof.

We kunnen dus constateren op grond van bovenstaande dat de tekenen door God aan het volk van Israël gegeven zijn en dat ze gegeven werden om het gesproken woord kracht bij te zetten, opdat zij geloofden. Verder had het niets met persoonlijke gezondheid te maken, maar God was hun Heelmeester en Hij zou ze behoeden voor ziekten als ze aan Zijn inzettingen zouden gehoorzamen. Al degenen die stellen dat zij deze gave van tekenen bezitten zullen dus aan moeten tonen dat de tekenen, zoals de gave van genezing, van Israël overgegaan is op de christelijke gemeente willen we niet te maken hebben met een nieuwe variant van de vervangingstheologie.

Een verklaring voor het bezit van de tekenen zou gegeven kunnen worden vanuit de belofte dat Abraham's nageslacht zou worden als het zand van de zee en als de sterren van de hemel. De gebruikelijke uitleg is hierbij dat de sterren van de hemel op de gelovigen in Jezus Christus ziet, die gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten. Zij hebben dan ook een hemelse positie.

Het zand van de zee zou dan op Israël zien dat met alle aardse zegeningen gezegend zou zijn, waarin God door middel van uiterlijke tekenen Zijn trouw aan het volk bevestigt. Het OT staat vol van het zichtbaar ingrijpen van God op de vijanden van Israël. Hun straffen als gevolg van hun ongehoorzaamheid en de daadwerkelijke ondersteuning door middel van wonderen en tekenen van Zijn profeten bij hun woordverkondiging. De aardse zegeningen zijn dan de aanschouwbare voorbeelden aan de Joden die door betrokkenen waar te nemen zijn als tekenen dat God met hen was. In voorspoed en welzijn van het gehele volk, in gezondheid, in het land, met het voedsel, in hun nageslacht, ten opzichte van andere volken en bovenal in het vertrouwen op hun God. God zal met hun zijn in woorden, daden en tekenen tot zegen als zij gehoorzaamde en tot een vloek als zij andere goden naliepen. Toen God Zich een volk afzonderde om de Messias voort te brengen ging dit gepaard met zichtbare tekenen en wonderen. Die belofte is niet gegeven aan de gelovigen en is een wezenlijk verschil tussen Israël en de gemeente.

Exodus 10:2;

En opdat gij voor de oren uwer kinderen en uwer kindskinderen moogt vertellen, wat Ik in Egypte uitgericht heb, en Mijn tekenen, die Ik onder hen gesteld heb; opdat gijlieden weet, dat Ik de HEERE ben.

Psalmen 74:9;

Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet, hoe lang.

De Genezingsbediening in het Nieuwe Testament.

In Dt 18:18-19 staat dat God Israël een Profeet zou verwekken als Mozes. Vanuit het NT weten we dat deze Profeet de Here Jezus is en we zien dan ook dat Hij de woorden spreekt die God Hem gegeven heeft en dat dit ook met tekenen en wonderen gepaard gaat. De 4 evangeliën staan dan ook

bol van de tekenen en wonderen en Johannes besluit zijn evangelie dan ook in Joh.20:30-31 met de koppeling van tekenen en geloof, “opdat gij gelooft”.

Als Israël als natie zou geloven in de geopenbaarde Messias, dan zou het koninkrijk van God komen. Echter het volk wees Hem af en vanaf dat moment sprak de Here door gelijkenissen en was het koninkrijk verborgen, opdat zij als volk niet tot bekering zouden komen. (Mt.13:15) Op dat koninkrijk kom ik later terug, maar waar het nu omgaat is dat de tekengave doorging. Als natie had het volk de Here afgewezen, maar als persoon kon de ongelovige Jood nog steeds overtuigd worden door de tekenen die de Here Jezus bleef doen, want het Koninkrijk was nabij en in u. Al deze tekenen werden gegeven aan Joden en we lezen maar één keer dat er aan een buitenlandse vrouw een teken gegeven werd, nl. aan de Syro-Fenicische vrouw (Mt.

Als Israël als natie zou geloven in de geopenbaarde Messias, dan zou het koninkrijk van God komen. Echter het volk wees Hem af en vanaf dat moment sprak de Here door gelijkenissen en was het koninkrijk verborgen, opdat zij als volk niet tot bekering zouden komen. (Mt.13:15)

15:28 en Mk 7:30). Deze geschiedenis is echter een uitzondering en het geschiedde op grond van het geloof van de vrouw, want de Here was alleen gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël. Met andere woorden de heidenen deelden (nog) niet in de tekengave. In Mt.8 lezen we over de hoofdman over 100 wiens knecht genezen werd te Kapernaum. De Bijbel spreekt niet over de nationaliteit van deze hoofdman dus kunnen we hier geen conclusie aan verbinden. Het gebeurde in ieder geval in het thuisland van de Here Jezus onder Joodse omstanders.

Voordat de Here Jezus ten hemel voer droeg Hij deze gaven over aan de discipelen. In dit verband moeten we Mt.28:18-20 en Mk.16:17-19 lezen.

Matt.28: 18-20.

En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. 19. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; 20. lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.

Marc.16:17-19.

En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.18. Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

Ten eerste zien we hier dat het evangelie niet alleen aan de Joden gegeven is, maar nu aan al de volken en de discipelen krijgen 5 tekenen om hun autoriteit te bevestigen. Dat waren de tekenen die zij meekregen om de wereld van hun boodschap te overtuigen. Let wel dat het laatste vers in Mk. 16:20 in de verleden tijd staat dit in tegenstelling tot Mt 28, waar de Heere belooft tot het einde van de wereld met ons te zijn.

En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

Hij belooft niet met tekenen en wonderen met ons te zijn tot aan het einde van de wereld, maar Hij belooft wel met hen te zijn, die rondgaan om het evangelie te verkondigen en uit te leggen.

Na de uitstorting van de Heilige Geest zien we deze tekenen dan ook bij de apostelen terug komen in hun bediening aan de Joden (Hd. 2), de Samaritanen (Hd. 8), de heidenen (Hd. 10) en de volgelingen van Johannes de Doper (Hd. 19). In deze bedieningen zijn een paar kenmerken te onderscheiden die verband houden met deze tekengaven.

Ten eerste; zij werden gegeven aan ongelovige Joden.

- Ten tweede; zij gebeurde bij het ontsluiten van nieuwe groepen voor het evangelie van de genade.
- Ten derde; zij gebeurde bijna altijd bij de 1^e keer dat het evangelie ergens gepredikt werd.
- Ten vierde; zij gebeurde, behalve in Jeruzalem, nooit tweemaal op dezelfde plaats.

Verder zien we dat er vanaf de bediening van de Here Jezus velen genezen werden (Mt.15:30-31, Hd.5:12, 15-16). Soms was dit een enkeling (Mt.9, Hd.3 en 9), soms was dit een enkeling uit vele zieken (Jh.5), soms waren het er velen (Mk.1:34, Hd. 28) en soms werden allen genezen (Mt 12:15, Hd.5). Al die genezingen van fysiek gehandicapte mensen waren volkomen, behalve bij wijze van uitzondering in Mk.8:24, waarbij het uiteindelijke resultaat hetzelfde is als bij alle andere genezingen.

En hij, opziende, zeide: Ik zie de mensen, want ik zie hen, als bomen, wandelen.25. Daarna leide Hij de handen wederom op zijn ogen, en deed hem opzien. En hij werd hersteld, en zag hen allen ver en klaar.

Jezus en de apostelen genezen niet half, noch gedeeltelijk, maar geheel en volkomen. Geen vage en onduidelijke klachten, maar echte lichamelijke klachten, zoals, blindheid, verlamdheid en doofheid. Verder is het duidelijk dat deze tekenen behoorden bij de verbreiding van het evangelie in nieuwe gebieden.

De apostelen trokken de wereld in en zij werden daarin gesteund door wonderen die de verbreiding van het evangelie ondersteunden en garandeerden. Hier past de vergelijking met Israël die afgezonderd werd van Egypte, beeld van de wereld, om een eigen volk van God te worden om de Messias voort te brengen. Met de gemeente die ook afgezonderd is van de wereld om de Messias te verwachten. Alleen moest Israël door gehoorzaamheid wandelen en de Joodse gemeente door geloof, maar beide ontwikkelingen gingen gepaard met tekenen.

Jezus en de apostelen genezen niet half, noch gedeeltelijk, maar geheel en volkomen. Geen vage en onduidelijke klachten, maar echte lichamelijke klachten, zoals, blindheid, verlamdheid en doofheid.

Jezus bewees hierin dat Hij de beloofde Messias was op bijvoorbeeld op de vraag van Johannes de Doper, of Hij de beloofde Messias wel was. De Here antwoordde hierop in Mt 11: 5 *De blinden worden ziende, en de kreupelen wandelen; de melaatsen worden gereinigd, en de doven horen; de doden worden opgewekt, en den armen wordt het Evangelie verkondigd.* Een aanhaling vanuit Jes. 29:18, 35:5, 61:1. Net zoals Mozes door tekenen aantoonde de gezant van God te zijn voor Israel, zo toonde ook Christus door tekenen aan de gezant van God te zijn voor Israel.

Einde der tekenen?

De tekenen hielden niet op, maar volgden elkaar op waar nodig om mensen te overtuigen van de waarheid en het evangelie ging door over de toenmalige wereld. De Bijbel noemt 32 gemeentes, maar het moeten er meer geweest zijn, want in Judea wordt alleen Jeruzalem genoemd, maar we weten dat daar meer gemeentes geweest zijn.

Laten we nu eens kijken wie we in de Bijbel kunnen vinden met gave van de tekenen.

We hebben Jezus en de 12 apostelen genoemd. Verder 36 tweetallen uit Jezus leerlingen (Lk.10), Stefanus en Filippus (Hd.6), Paulus en Barnabas (Hd.14:3), gelovigen met de gaven van de genezingen in Korinthe (1Kor.12, 9, 28 en 30). Overigen; 0

Dat laatste geeft te denken, want wat is er krachtiger en overtuigender dan dat de verkondiging van het evangelie gepaard gaat met tekenen? Waar zijn de predikers gebleven die in de straten en de pleinen het evangelie verkondigen wat met tekenen en wonderen gepaard gaat? Nergens lezen we in de vroege kerkgeschiedenis over dit feit en wat is er mooier als er op zondagmorgen mensen in de dienst aanwezig zijn die deze week door een teken van God genezen zijn. Maar nergens lezen we

zoiets in geen van de, laten we zeggen, 50 gemeentes. Er staat nergens in de Bijbel een opdracht zoals; Vergeet niet uw opdracht om zieken te genezen, of geef de Heer de eer bij het genezen, of denk aan uw geestesgaven. Alleen in de laatste decennia zien we dat dit verschijnsel weer terug komt. Is dat omdat we in het laatste der tijden leven, maar waarom houdt deze gave dan ineens op en komt zij in de huidige tijd weer terug?

Is daar een Bijbelse verklaring voor te geven?

In 2 Kor. 12:12 staat;

De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.

Dus alles wat een apostel tot apostel maakt is onder de Korintiërs betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen en wonderen en krachten. Als dus deze tekenen en wonderen en krachten bij de gemeente behoren dan had Paulus zich er niet mee kunnen onderscheiden en waren ze algemeen bezit van de gemeente. Juist deze tekenen en wonderen en krachten onderscheiden hen en tekende hen als apostelen. Het waren als het ware de merktekenen waaraan een apostel te herkennen was. Ze hadden tevens als doel de authenticiteit van hun unieke bediening te bevestigen. Wat nu als er geen apostelen meer zijn?

Als dus deze tekenen en wonderen en krachten bij de gemeente behoren dan had Paulus zich er niet mee kunnen onderscheiden en waren ze algemeen bezit van de gemeente.

In 2 Kor. 11: 13;

Want zulke valse apostelen zijn bedrieglijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van

Christus.

Hier staat dat er mensen komen die zich veranderen in apostelen van Christus. Paulus noemt ze bedrieglijke arbeiders en valse apostelen, omdat het schijnt alsof ze dezelfde merktekenen hebben, maar Paulus zegt ook in 1 Kor. 4:9

Want ik acht, dat God ons, die de laatste apostelen zijn, ten toon heeft gesteld als tot den dood verwezen; want wij zijn een schouwspel geworden der wereld, en den engelen, en den mensen.

Dit betekent dat het apostelschap geen blijvende zaak was, maar zou eindigen bij het heengaan van de laatste getuige van de omwandeling en de opstanding van de Here Jezus Christus. Zie Op.21: 14. Zij waren als het ware de poorten die de mensheid de boodschap van het evangelie brachten.

In Heb.2:3-4 geschreven aan de Joden, staat dat;

Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben; 4. God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Deze tekenen werden aangewend om het Woord van God te bevestigen en in beide verzen wordt over dit feit in de verleden tijd gesproken. Met andere woorden, iets wat in de verleden tijd staat, is geweest. Kan het zo zijn dat het evangelie geen verdere voortgang maakte, omdat de toenmalig Joodse wereld het evangelie gehoord had?

We zien dat Paulus in het eind van zijn bediening Trofimus ziek achter liet in Milete (2Tim.4:20 *Erastus is te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete krank gelaten.*).

Hij gaf Timotheüs medisch advies in plaats van hem te genezen. (1Tim.5:23)

Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden.

Epafroditus was ziek tot nabij de dood. (Fil.2:27)

En hij is ook krank geweest tot nabij den dood; maar God heeft Zich zijner ontfermd; en niet alleen zijner, maar ook mijner; opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben.

Zelf had Paulus last van zwakheden die niet genezen konden worden. (2Kor.12:7)

En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik mij niet zou verheffen.

Vergelijk dit eens met Hand.19:11-12.

En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus; 12. Alzo dat ook van zijn lijf op de zieken gedragen werden de zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de zieken van hen weken, en de boze geesten van hen uitvoeren.

Het lijkt er totaal niet meer op en de conclusie kan dan ook niet anders zijn dan dat de tekenen een einde gehad hebben. Christus zal tot het einde van de wereld met ons zijn, maar we lezen nergens dat de tekenen ons tot het einde van de wereld zullen vergezellen.

De bijzondere tekenen gelden slechts voor de Joden, waarin d.m.v. Petrus God Zijn volk vergiffenis aanbood (Hd.3:19-21)

Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, 20. En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; 21. Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Dit alles had realiteit geworden als zij zich bekeerden van het kruisigen van hun Heer. Dan zou Christus ook terugkomen om de beloften aan de voorvaderen te vervullen. We hebben hier dus te maken met een periode waarin door middel van tekenen en wonderen het evangelie bekrachtigd werd en God Zich een volk afzonderde van deze wereld. In deze periode moesten de Joden tot geloof komen, of anders als natie terzijde gesteld worden. Dit laatste gebeurde in 70 n.C. bij de verwoesting van de tempel en Jeruzalem.

De tekenen waren nadat de canon van de Heilige Schrift gereed was ook niet meer nodig. Sindsdien leven we in de tijd van genade, waarin we niet meer door aanschouwen wandelen, maar door geloof (2Kor.5:7)

Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.

De tijd van de gemeente is er één van en tot geloof en wij zullen alleen uit geloof leven, zonder tekenen (Hab.2:4)

Ziet, zijn ziel verheft zich, zij is niet recht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.

Rom.1:17;

Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Jud.1:3

Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de gemene zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is.

Hebr.11:1;

Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs van de zaken, die men niet ziet

Geloven is niet zien!

De charismatici komen dan direct met 1 Kor. 12 aan, waarin toch maar staat dat er een gave van gezondmaking is. Laten we daar eens goed naar kijken.

In 1 Kor.12:9 wordt over deze gave gesproken, maar als we goed opletten staat er “gaven der genezingen of gezondmakingen” afhankelijk van de vertaling die men gebruikt. Welke vertaling men ook gebruikt in de grondtekst staat “gaven der gezondmakingen”. Een dubbel meervoud en dat betekent dat God beslist niet aan een enkeling een permanente gave van genezing schenkt. Zij is niet aan één persoon en aan één bepaald soort ziekte gebonden, maar God schenkt deze gave telkens weer opnieuw waar Hij wil, aan wie Hij wil en wanneer Hij wil. En dat voor één bepaalde ziekte en dat bij één bepaald persoon. Niet onbepaald, soms meerdere keren, soms weinig en soms in het geheel niet. Er waren in ieder geval geen mensen die over een permanente gave van genezing beschikte. Joodse mensen mochten van tijd tot tijd naar Gods beloven genezingen doen. En zowel in het OT als in het NT werden er bij uitzondering een enkele niet Jood van een ziekte genezen. (Bijv. Abimelech, Naäman en de Kananese vrouw.) Een enkele keer lezen we dat in de zending mensen nog genezen worden als zij voor de 1e keer in aanraking met het evangelie komen. Verder is de 1e Korinthebrief een van de jongste brieven, m.a.w. in een tijd dat de merktekenen van een apostel nog volop aanwezig waren en er vele Joden in de gemeente Christen geworden waren. De gaven, of tekenen waren nog aanwezig in deze éne gemeente en Paulus moest richtlijnen uitgeven om een chaos te voorkomen. Zo belooft ook Petrus in zijn Pinksterrede aan zijn toehoorders, Joden uit alle windstreken de gaven van de Geest.

Hand.2:38;

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Wederom wordt deze gaven van tekenen aan de Joden beloofd en is er nog geen sprake van gemeentes uit de heidenen.

Hoe was het dan in de andere of latere gemeenten, waar een grotere vermenging van Joden en heidenen plaats had gevonden? De Joden hebben dan ook het evangelie als individu afgewezen en in de latere brieven wordt niet meer over deze tekengaven gesproken. In Rom 12:6-8 staat;

Hebbende nu verscheidene gaven, naar de genade, die ons gegeven is,7. Zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren;8. Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheit; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid.

Hier komen we deze tekenen niet meer tegen en in de Efeze- en de Galatenbrief lezen we alleen nog over de gaven en de vruchten van de Geest.

Deze tekenen van genezing en tongentaal behoorden dan ook specifiek tot het optreden van de apostelen gericht aan de Joden en er zijn geen nieuwe apostelen meer bijgekomen. De lege plaats van Judas wordt opgevuld door Matthias (Hand.2:23-26). Later lezen we dat de apostel Jacobus gedood wordt (Hand.12:2) en we lezen nergens dat zijn plaats als apostel door iemand anders ingenomen wordt. Verder lezen we dat Paulus in 1 Kor.4:9 o.a. zegt

ons, die de laatste apostelen zijn.

De apostelen zijn verdwenen; De merktekenen van een apostel zijn dus ook verdwenen.

Gebedsgenezers?

Zelf heb ik eens een gebedsgenezingsdienst meegemaakt en de genezingsdienst begon met de proclamatie dat in de Naam van Jezus Christus het koninkrijk van God openbaar was en hier (in de zaal) nu is. Hiervoor moest de Satan wijken en kon de helende werking van onze Heiland tot ons

komen. Ik was verbaasd dat dat in de Naam van Jezus kon en volgde met nieuwsgierigheid de rest van de avond. Goed beschouwd is het natuurlijk onzin dat een gebedsgenezer in de Naam van Jezus Zijn koninkrijk openbaar maakt. De Here kwam tot de zijnen, maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen Joh.1:11

Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

In plaats dat zijn koninkrijk openbaar werd, werd het een verborgen koninkrijk. Hoe kan dat nu door mensen even “geopenbaard” worden. Het is een ontkenning van de positie die Christus nu inneemt en een ontkenning van onze positie, want die is boven. Halen we het koninkrijk naar beneden dan krijg je een koninkrijk zonder koning. Het koninkrijk van God was voor de Joden nabij in deze wereld en door geloof wordt dat koninkrijk in ons geopenbaard en daarom is zijn Koninkrijk ook nu niet van deze wereld, maar verborgen in ons die geloven.

Zijn Koninkrijk zal weer openbaar worden als

Hij als de Koning der Koningen wederkomt, waarbij de Joden Hem als hun Messias aan zullen nemen en waarbij de volkeren geoordeeld zullen worden. Dan wordt het Koninkrijk openbaar en dan zullen er in het Messiaanse Vrederijk weer tekenen en wonderen zijn. Denk aan de 2 getuigen in Op. 11.

Eenieder die het Koninkrijk van God in het heden trekt loopt op de feiten vooruit.

Halen we het koninkrijk naar beneden dan krijg je een koninkrijk zonder koning. Het koninkrijk van God was voor de Joden nabij in deze wereld en door geloof wordt dat koninkrijk in ons geopenbaard en daarom is zijn Koninkrijk ook nu niet van deze wereld, maar verborgen in ons die geloven.

Een van de argumenten die vaak naar voren gebracht worden is het feit dat we nu te maken hebben met de spade(late) regen. Was het in de tijd van Petrus de vroege regen, nu hebben we te maken met de spade regen. Gerefereerd wordt dan aan de Pinksterrede, waarbij Petrus Joel 2:23 en 24 noemt;

En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand.24. En de dorsvloeren zullen vol koren zijn, en de perskuipen van most en olie overlopen.

Dit vers brengt Petrus in verband met vers 28,

En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien;

Door deze teksten wordt de uitstorting van de Heilige Geest en het spreken in tongen verbonden met de vroege en spade regen. De spade regen zou dan een nieuwe uitstorting van de Heilige Geest zijn in deze tijd.

Joel wijst er echter op dat er in het koninkrijk overvloedige oogsten zullen zijn (vers 24-26) en dat het volk van Israël rijke geestelijke zegeningen te wachten staat door de Leraar der gerechtigheid, Jezus Christus. De vroege en de spade regen hebben dus niets te maken met de Pinksterdag, deze tijd of de Heilige Geest nu, maar hebben alles te maken met de Leraar der gerechtigheid die Israël gegeven is. Dit ziet op de gevolgen van Zijn 1^e komst en Zijn wederkomst voor Israël. Petrus zag er als het ware een voorvervulling in voor het volk Israël wat in de toekomstige periode ten volle waarheid zal worden voor Israël en waarin de aarde zal delen

Jes.11:9;

Men zal nergens leed doen noch verderven op den ganse berg Mijner heiligheid; want de

aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

De gaven worden nu niet opnieuw uitgestort, we leven in de eindtijd in een tijd van afval.

1Tim.4:1;

Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in de laatste tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen,

De antichrist zal zich spoedig openbaren en de gemeente zal uit de verdrukking gered worden, het lichaam van Christus zal worden opgenomen.

D.J. de Jong

Wordt vervolgt.